

תת"ע 7419/09/19 - נחמן פנחס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7419-09-19 מדינת ישראל נ' פנחס

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	נחמן פנחס
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 30.12.2019.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 40200568760 המייחס לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר במדים או שוטר שהזדהה על-ידי הצגת תעודת מינוי בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ביום 19.8.2019.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא ידע על הדיון שנקבע בעניינו ומשכך לא התייצב. לטענתו, לא קיבל טופס לידיו. המבקש הוסיף בבקשתו כי רישיון הנהיגה חשוב עבורו וכי זה עתה סיים תקופת שלילה של 3 חודשים.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המבקש עבר עבירה של אי ציות לשוטר והזימון לדיון נמסר לידו ובנסיבות אלה אין לו אלא להלין על עצמו. המשיבה ציינה כי הענישה שנגזרה על המבקש בהיעדרו עומדת במתחם הענישה במקובל על עבירה מסוג זה כך שלא נגרם עיוות דין.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל, (7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים

בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

המבקש טען כי לא ידע על מועד הדיון וכי לא קיבל לידי טופס הזמנה.

בהזמנה לדיון וכתב האישום שנמצא בתיק בית המשפט ושצורף לתגובת המשיבה נרשם, כי הדיון נקבע ליום 30.12.2019. ההזמנה לדיון נמסרה לידי המבקש במועד ביצוע העבירה, אולם הוא סירב לחתום על קבלתה.

העובדה שהמבקש סרב לחתום על קבלת ההזמנה לדיון, מנימוקים השמורים עמו, אין בה כדי לפגום באישור המסירה או להעיד כי המבקש לא ידע על מועד הדיון. המבקש לא פירט בבקשתו סיבה נוספת להיעדרותו מהדיון.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניי המבקש לא העלה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

בנוסף, נוכח חומרת העבירה בה הורשע המבקש, עברו התעבורתי הכולל 4 הרשעות קודמות משנת 2018 מתוכן אחת זהה משנת 2018 והתנאי התלוי ועומד לחובתו, וכן ועל אף בקשת המשיבה להשית עליו, בין היתר, פסילה שלא תפחת מ-8 חודשים נגזר על המבקש פסילה למשך 5 חודשים תוך הפעלת התנאי העומד לחובתו מתיק 4254-09-19 של 3 חודשים באופן חופף, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה.

העובדה שהנאשם סיים לרצות פסילה נוספת שהוטלה עליו אינה עילה לביטול פסק הדין.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג טבת תש"פ, 20 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.